

อีกหน่อยเราก็ตายจากกัน.....แล้วนะ - ข้อคิดดี ๆ จากหน้าhek เกตุเสพยส์สวัสดิ์

นำเสนอเมื่อ : 15 ต.ค. 2552

คนเราอายุเฉลี่ย 60 ปี

1 ปี เท่ากับ 365 วัน

แสดงว่าแต่ละคนมีเวลาบนพื้นโลก 21,900 วัน

คิดปลีกย่อยไปกว่านั้นก็ 525,600 นาที

ลองนับเป็นสัปดาห์ อืม..... ไม่เลว 3,120 สัปดาห์

อูแม่เจ้า.....แสดงว่า

เรามีโอกาสเที่ยวในคืนวันเสาร์สามพันกว่าครั้งเท่านั้นเอง

คิดแบบนี้แล้วไม่กล้าดูนาฬิกา

แทบเบือนหน้าหนีจากปฏิทิน

เพราะมันไม่ต่างอะไรกับการนับถอยหลังเพื่อรอวันลาโลก...

เปล่าเลยผมไม่ได้กลัวตาย

และขอโทษที่หากเรื่องอาจไม่ค่อยขำ

แต่ตลอดเวลาที่ใช้เวลาอยู่บนโลกนี้มันน้อยมากหากคำนวณในเชิงตัวเลข

ยังมีหนังสืออีกหลายเล่มที่ยังไม่ได้อ่าน

เพลงอีกหลายเพลงยังไม่ได้ฟัง

หนังอีกหลายเรื่องที่ยังไม่ได้ดู

ความรู้สึกในใจอีกมากมายที่ยังไม่เคยบอก

พื้นที่อีกหลายล้านตารางกิโลเมตรที่ยังไม่เคยไป โอ๊ย..... กลุ่ม

สองหมื่นกว่าวันที่เราได้รับมามัน

น้อยเกินไปจริง ๆ และที่น่ากลัวไปกว่านั้นคือ

เชื่อว่าทุกคนจะอยู่ถึง 60 ปี

แน่นอน 1 ปี ยิ่งเท่ากับ 365 วัน
นั่นแสดงว่าบางคนไม่ได้มีเวลาบนพื้นโลก 21,900 วันหรือกระทั่ง
อาจไม่ถึง 3,120 สัปดาห์ซะด้วยซ้ำ!
คุณแม่เจ้าเทศ 2
คืนวันเสาร์ที่จะได้ไปเที่ยวเหลือไม่ถึง
สามพันวันแล้วเหอเนี่ย!!!!
คิดแบบนี้ต้องรีบยกนาฬิกาขึ้นมาดู
กางปฏิทินออกกว้าง ๆ
เพราะมันคือเวลาที่เรากำลังเสีย.... บนโลกนี้
นี่ฉันกำลังทำบ้าบออะไรอยู่.....ไม่เลยน้องสาว
นี่ไม่ใช่ปรัชญาที่เงาะอะไรทั้งสิ้น หากเป็นความจริงที่
เราไม่ค่อยได้มองเห็น
เอาละ ฉันสมมติว่าทุกคนอายุ 17 ปี
แปลว่าใช้ชีวิตมาแล้ว 6,205 วัน
และผ่านคืนวันเสาร์มาร้อยกว่าครึ่ง ส่วนหน่วยนาฬิกานั้น
คำนวณเองบ้างซิ้วยยย.....
เอาเวลาที่ใช่ไปนั้น หักลบกับเวลา (ที่คาดว่าจะ) เหลืออยู่
ผลลัพธ์ที่ได้
เราจะทำยังไงกับมันดี

แต่น่าแปลก หลายคนยังยอมทำงานน่าเบื่อ
นั่งเอาหัวตอกแอร์ไปวัน ๆ ยอมให้คนที่ไม่ใช่พ่อใช่แม่จิกหัวใช้
เพื่ออะไรบางอย่างที่เราเรียกว่า ' เงินเดือน '

บางคนทนเรียนอะไรก็ไม่รู้ 4 ปี ทั้ง ๆ
ที่ไม่รู้ว่าชอบหรือเปล่า รู้แต่ว่าแม่ชอบ
ไม่ก็เห็นแก่ว่าเพื่อนเรียน
เพียงแค่ออบตัวเองไม่ได้ว่า กูจะเป็นอะไรดี

บางคนแอบรักเขา ซุ่มเลิฟอยู่อย่างนั้น
ปล่อยให้ความรู้สึกที่ดีลหายไปหาคนอื่น

แต่กลับปล่อยให้ใจตัวเองเหลืออยู่แต่ความ

รู้สึกต่ำต้อยได้ทุกวัน ทุกวัน ทุกวัน

บางคนกินทิวเป็นอาหาร เก็บใส่กันไปวัน ๆ

ต่างฝ่ายต่างรอให้อีกฝ่ายจ้อ มึงแน่ กูแน่ งอนการกุศล

ประชดทำลายสถิติ เชิดหยิ่งชิงชนะเลิศ...ไ้อ้บ้า

และอีกหลายคนนิยมกิจกรรม ' ฆ่าเวลา ' ชีวิตมันว่างจัด

ขนาดต้องฆ่าเวลากันเลย

บอกตรง ๆ เห็นแล้วอยากตบกบาล

เอ็งกำลังทำลายทรัพย์สินที่มีค่าที่สุดที่มนุษย์ทุกคนพึงจะมี

อีกหน่อยเราก็ตายจากกัน แล้วนะ

ลองคิดแบบนี้บ้าง

ใช้แล้ว เราจะเกิดความเสียดาย

เพราะเหลืออีกหมื่นแสนล้านที่เรายังไม่ได้ทำ

ตายได้ไง หากฝันไม่สำเร็จ

ไม่ได้หมายความว่าเราจะไม่ยอมตาย

แต่ให้รีบทำทุกอย่าง ก่อนที่จะตาย ... ซึ่งจะเป็นวันไหนก็ไม่รู้

และในเมื่อเราไม่รู้ว่าเมื่อไหร่ ...

มาเตรียมการรอรับวาระสุดท้ายของเราดีกว่า

เอาแบบตายวันตายพรุ่งก็จะได้นอนตายตาหลับ

ใช้ชีวิตโดยคิดซะว่า....พรุ่งนี้ฉันจะตายแล้ว

ทำงานในสิ่งที่เรารัก เสมือนว่าเราจะไม่ได้ทำมันอีก

ตามความฝันของเราไปสุดโต่ง ...ต้องรีบแล้ว เดี่ยวตายนะ...เดือนแล้วไ้

รักให้หมดใจ บอกเขาไปทั้งหมดที่ความรู้สึกมี

ส่วนจะรักหรือไม่รักกู ไม่สนว้อย ... เพราะพรุ่งนี้ฉัน(อาจจะ) ตายแล้ว

ใช้เวลา (ที่อาจจะ) สุดท้ายที่มีต่อกันไว้

กอดกันเหมือนว่านี่เป็นกอดครั้งสุดท้ายของเรา

ทุ่มเทสุดเท่าที่จะทำได้

เพราะอย่างน้อย ๆ เราจะได้มีสีหน้าที่ยิ้มแย้มตอนให้สัมภาษณ์มบาล

..... คนข้างบ้านเดินแบ่นแล่นมาบอกข่าวดี ลูกสาววัย 23 กำลังจะแต่งงาน
ในมือมีซองสีชมพูพร้อมการ์ด
ลูกสาวอยู่ต่างจังหวัดกับคุณหมั้น
แม่เลยต้องมาแจกการ์ดเอง
เมื่อเห็นว่าที่เจ้าสาวเพิ่งโทรมาปรึกษาแม่เรื่องชุดแต่งงาน.....

หลังจากนั้น 3 ชั่วโมง เธอตาย

แต่กว่าคนเป็นแม่จะรู้ข่าวร้าย ก็ปาไป 5 วัน

ซองในมือผม กลายเป็นเงินช่วยงานศพ ซ่อดอกไม้ กลายเป็นพวงหรีด

และทั้งหมดกลายเป็นแรงบันดาลใจ ที่อยากจะบอก

ว่าอีกหน่อยเราก็ตายจากกัน แล้วนะ

อ้าว... รู้รั้งจะมาอ้อยสร้อยอะไรกันอีก

รีบแยกย้ายไปใช้เวลาที่เราเหลืออยู่ไปทำทุกอย่างที่เรายังไม่ได้ทำ

เดี๋ยวตายซะก่อน เสียตายแย

โดย หน้าเน็ก เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาละกะวงษ์ ณ อรุณยา

<http://www.fwdder.com/topic/59941>